

danste Smør for 75 Ore, ja, saa faar han det, men det er naturligtvis kunstigt Smør, det veed vedkommende Handlende ligesaa godt som den, der spiser det, at fineste danske Smør kan ikke kjøbes for en lavere Pris end 150 Ore i Detail i England og har Vedkommende ikke Raad til at give den Pris, saa faar han Noget, som ikke er fineste dansk Smør. Man maa huske paa, at Samsundet er delt i et mindre Antal Bemidlede og et større Antal mindre Bemidlede. Jeg kan i saa Henseende eksempelvis henvide til Statistiken over Indkomstskatteyderne i Kjøbenhavn. For et Par Aar siden var Gjennemsnittet af Skatteindtægten i Kjøbenhavn mellem 2,400 og 2,500 Kr. Det maa nu erindres, at i Kjøbenhavn er samlet de store Formuer, og i denne Indkomstskat er ikke medregnet alle dem, som have under 800 Kr. Naar man nu ser, hvor uendelig Faa i hele Landet, der have over 2,500 Kroner at leve af, og spørger, om Noget, der har under 2,500 Kr., har Raad til hver Dag at spise første Klasses Herregaardsmør, saa siger jeg: Nei sandelig ikke, de maa nøies med mindre; Alle de, som have indtil 2,500 Kr. — jeg kan gjerne sige indtil 3,000 Kr. — maa bruge Kunstsmør, det er bedre, appetitligere og sundere end det daarligere Smør, som de tidligere have maattet kjøbe. Der er ikke Tale om, at jo Kunstsmør er bedre og sundere for disse Familier at nyde end det elendige Smør, som gaar under Navnet af 3de og 4de Klasses Smør. Forholdene ville udvikle sig saaledes, at vi kun producere første Klasses Smør; det er sagt af det ærede Medlem fra Randers, at vi maatte alle kom til at lave Andelsmeierier, baade Herregaardene og Bønderne, og at vi derfor kom til Alle at producere kun første Klasses Smør, men netop derfor maa de mindre Bemidlede have det Andet. Men saa siger man: Nei de Folk, som kun have Raad til at kjøbe daarligt Smør, de kunne ikke faae det, det maa indføres fra andre Lande; thi vi vil ikke taale Kunstsmør, men det er dog urimeligt. Som sagt i England gaar det saadan til, at de, som ikke have Raad til at give 150 Ore for Smørret, de faae Kunstsmør, og det er hele den store mindre bemidlede Mængde af Befolkningen. I andre Lande er Formuesfordelingen ligesom her; der er nogle Faa, som have over 2500 Kr. om Aaret at leve af, de Allerfleste have mindre, ja meget mindre, at leve af. Nu er det saaledes i England, at hele den store Masse, alle de Millioner Munde, som ikke have Raad til at spise første Klasses Smør, gennem Kunstsmørret faae Andel i vort første Klasses Smør, og derved undgaa de det flette Natursmør. Jeg vil stille

en lille Beregning op i saa Henseende, uden i mindste Maade at ville paastaa, at de Tal betegne nogen Virkelighed; men Enhver kan jo vælge de Tal, som han mener ere rigtige, Tankgangen beder jeg kun fulgt. Lad os sætte, at vi exportere Smør f. Ex. til et Distrikt i England, og i dette findes der omtrent 2000 Familier, som have Raad til at kjøbe første Klasses Smør — det er ikke lange Tal, saa jeg skal ikke overanstrengede Herrer — disse Familier bruge hver 300 Pund om Aaret, disse 2000 Familier bruge i Alt 600,000 Pund første Klasses Smør. Dernæst sætter jeg, at der er 4000 Familier, som hver bruger 200 Pbd. om Aaret, men de have ikke Raad til at kjøbe første Klasses Smør, men bruge saa første Klasses Blandingsmør, hvori der er 30 pCt. ægte Smør — jeg regner ikke Mere end 30 pCt. uagtet der er kunstigt Smørblandinger med indtil 50—60 pCt. ægte Smør — de ville altsaa bruge 240,000 Pund af vort første Klasses Smør. Dernæst regner jeg, at der er 600 Familier, som ikke have Raad til at kjøbe mere end 150 Pund aarligt og bruge kunstigt Smør, hvori der kun er 20 pCt. ægte Smør, de ville bruge 180,000 Pund. Dernæst er der 8000 Familier, der hver bruge 100 Pund Smør om Aaret, de tage det billigste Butterine, hvori der kun er 10 pCt. ægte Smør, de ville altsaa faae 80,000 Pund af første Klasses Smør. Dernæst regner jeg, at der er 10,000 Familier, som kjøbe det simpleste Kunstsmør, Oleomargarin, som alene tjærnes med Mælk, og hvori intet Smør er, de ville altsaa ikke faae noget deri indblandet Natursmør, men i Lighed med de Andre faae de det Natursmør, som repræsenteres af den Mælkemængde, som er brugt til at tjærne dette Kunstsmør med. Det vil altsaa sige, at der af 30,000 Familier vil blive brugt henholdsvis 600,000, 240,000, 180,000 og 80,000 Pund, og desuden vil der til alt det Margarinmør der bruges, det er halvfjerde Million Pund, være medgaaet saa meget Mælk, (til Kjærningen) af hvilken der kunde være bleven produceret omtrent 140,000 Pund første Klasses Smør, saaledes at vi i det Hele taget til dette Distrikt, til disse 30,000 Familier vilde have affat 1,240,000 Pund ægte Smør foruden de 3 Millioner Margarin. Hvis Kunstsmørret blev fuldstændig forbudt i dette Distrikt, saa vilde vi ikke kunne have affat Mere end de 600,000 Pund første Klasses Smør til de 1000 rige Familier. Der er jo nemlig ikke flere, der have Raad til at give 150 Ore for et Pund Smør, og hele Resten vil være nødt til at søge Surrogater derfor andre Steder, det vil sige kjøbe flet Smør,